

Porovnávány byly hodnoticí rámce celkem devíti spolkových zemí. Vzhledem k tomu, že řada spolkových zemí v současné době způsob hodnocení škol přepracovává, nebyly hodnoticí rámce těchto zemí analyzovány. Hodnoticí rámce jsou v rámci spolkové země vždy shodné pro základní školy i všechny typy středních škol, u některých znaků naplnění kritérií je zdůrazněn zřetel na určitý typ školy (především u škol vzdělávajících žáky v duálním systému praktické výuky). Přehled zahrnutých zemí a hlavní hodnocené oblasti v jejich systémech externí evaluace škol obsahuje tabulka Hlavní oblastí hodnocené v systémech externí evaluace škol v německých spolkových zemích v příloze 7.

5.4.2 Monitorování rovného přístupu ke vzdělávání

Žádná ze spolkových zemí nedefinuje v hodnoticím rámci samostatnou oblast, která by odpovídala české oblasti hodnocení č. 6 Podpora žáků při vzdělávání (rovné příležitosti). O úroveň níže, na úrovni kritérií, se již můžeme setkat s prvky, které odpovídají dílčím částem kritéria č. 6, nejčastěji ale tyto prvky najdeme až na úrovni třetí. Prvky kvality školy, které jsou v českém systému hodnoceny odděleně v rámci této samostatné oblasti, se v německých rámcích promítají do řady hodnocených oblastí. Neznamená to ovšem, že by německé rámce hodnocení škol kladly na podporu žáků a vytváření rovných příležitostí ve vzdělávání menší důraz. Příkladem může být bavorský rámec hodnocení školy, kde např. hodnocený znak Podpora integrace/inkluze je součástí dílčí oblasti Kultura školy a ta vstupuje do hlavní oblasti hodnocení Kvalita procesů školy. Řadu prvků českého kritéria 6 pak v hlavní struktuře hodnoticích rámců nenajdeme, setkáme se s nimi ale v podrobnějších popisech hodnocených znaků. Hlavní rozdíl mezi českým rámcem pro hodnocení škol a rámci německými je tedy v tom, že zatímco český rámec vymezuje Podporu žáků při vzdělávání do samostatné hodnocené oblasti, v německých systémech jsou jednotlivé prvky naplnění takto definované oblasti hodnoceny vždy v širších souvislostech dalších školních nebo výukových procesů.

Obecně lze konstatovat, že kritéria z oblasti 6 jsou zastoupena také v německých hodnoticích rámcích škol. Bezesporu to platí o kritériu 6.2. V širším smyslu je v německých systémech obsaženo také kritérium 6.1, byť jeho pojetí je chápáno méně v organizační úrovni (tj. důraz u českého kritéria na rozdělování žáků do tříd, úplatu za vzdělávání, zapojení žáků do školních akcí) a více v obecné kultuře školy, která primárně vychází z heterogenity žáků a jejich rodin, přirozenosti reflexe heterogenity a práce s ní. Prolíná se tedy přirozeně s českým kritériem 6.3, jehož obsahová podstata je zdůrazňována i v německých spolkových zemích.

Oproti tomu si německé hodnoticí rámce všímají i dalších aspektů práce školy, které jsou pro rovnost ve vzdělávání v německých podmínkách považovány za podstatné a jsou i definovanou prioritou, v českém prostředí na ně ale důraz kladený není.

1. Hodnocení posunu škol směrem k ideálu celodenní školy. Koncept celodenních škol je jedním z hlavních opatření německé vzdělávací politiky směřující ke zmírňování reprodukce nerovností ve vzdělávání. V praxi jde o budování školy, která pro žáky utváří vzdělávací a výchovnou nabídku v rámci celého dne, umožňuje mj. prolínání výukových a relaxačních sekvencí, doplňkovou nabídku vzdělávání v návaznosti na výuku podle individuálních potřeb žáků a možnosti jejich dalšího individuálního rozvoje, často ve spolupráci s dalšími organizacemi v rámci regionu.
2. Důrazu na budování jazykových (řečových, vyjadřovacích) kompetencí. Tato kompetence je středem pozornosti proto, že je základním předpokladem pro vzdělávání, není ale u všech žáků dostatečně rozvinuta. Znevýhodnění jsou zde žáci, pro které není němčina mateřským jazykem, vzhledem k životu ve specifické sociální komunitě tito žáci ani u mateřského jazyka nemusí ovládat kompletní výrazovou škálu užívanou ve vzdělávání. Znevýhodnění jsou i žáci z „domácích“ německých rodin,